

VIRRAN *varrelta*

Päijälän kylälehti

04/2024

4

*Projektihenkilö
Lauri Onali*

22

*Päijälän
tapahtumakalenteri*

PÄIJÄLÄ
Kylä virran varrella

SISÄLLYSLUETTELO

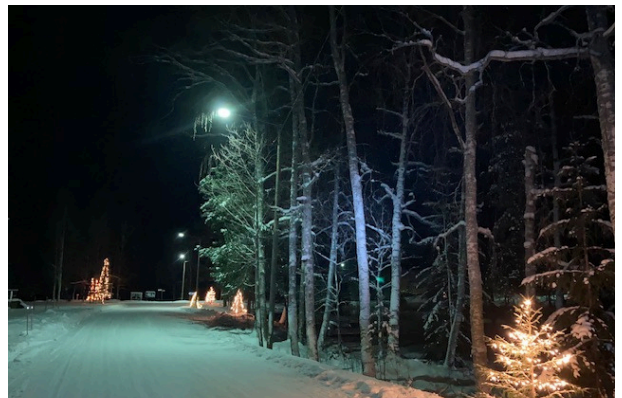
- 1 Sisältö ja toimitus
- 2 Pääkirjoitus
- 3 Valinnasta Tukkiilaistupaan
- 4 Lauri Onali, uusi projektihenkilö
- 5 Joulua odotellessa
- 6 Syksyn tapahtumia kuvina
- 7 Etätöissä Päijälässä
- 8 Etätyöt, Raskinen
- 9 Etätyöt Mäkinen
- 10 Etätyöt Helminen
- 11 Etätyöt Karjalainen
- 12 Auraskeppitalkoot
- 13 Joulunviettoa Päijälässä
- 14 Joulunviettoa jatkuu
- 15 Rainerin pakina
- 17 Terhin hartauskirjoitus
- 18 Tuulan muistolle, Lähetystilaisuus
- 19 Joulutori tulossa, Lähde
- 20 Pirkon joulukorttitarina
- 21 Pirtin ikkunatalkoot
- 22 Tapahtumakalenteri -
Leppäkosken kohinaa

Lauri Onalin haastattelu s. 4

Etätyöt Päijälässä s.7

Pian syttyvät taas kylän jouluvalot, s.19
Kuva: Anna Maria Karjalainen

Virran Varrelta - Päijälän kylälehti, 04/2024.

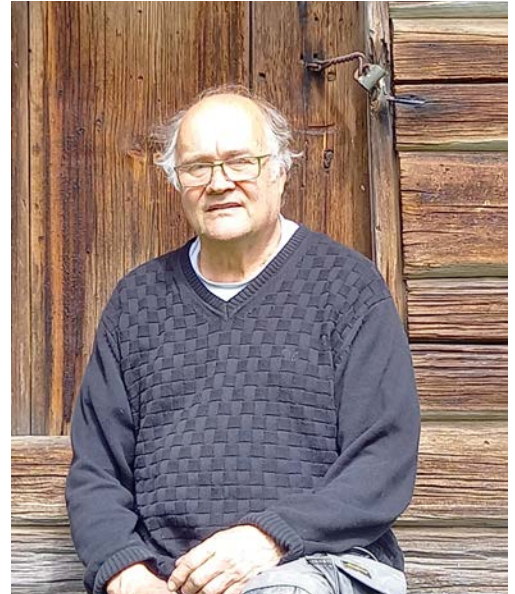
Virran Varrelta -toimituskunta: Hannu Lahtinen (päätoimittaja), Leena Bragge, Eeva Honkanen, Anna Maria Karjalainen, Ulla Lahtinen, Risto Lehto, Pirkko Lehto-Järvinen, Rainer Lehtonen, Risto Ojala, Terhi Ratalahti, Aino Ruokola, Merja Akerlind
Julkaisijat: Päijälän kristillinen yhdistys, Päijälän seudun kyläyhdistys ja Mäkimaan Muhku
Lehden taitto: Leena Bragge, Ulla Lahtinen ja Mirkka Lempiäinen
Painatus: Padasjoen kirjapaino. Painetaan 4 krt. vuodessa.

Yhteystiedot: Päijälän kristillisen yhdistyksen puheenjohtaja Hannu Lahtinen, 0500 304769, hannu.lahtinen@pajjala.fi
Päijälän seudun kyläyhdistyksen puheenjohtaja Leena Bragge 040 8326131, leenaobragge@gmail.com
Mäkimaan Muhku: Risto Lehto, rhlehto1@gmail.com
Kansikuva: Pirkko Lehto-Järvinen, Prahalainen vanha joulukortti

Arvoisa lehtemme lukija!

"Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja ylistivät Jumalaa ja sanoivat: "Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!"

Näin Raamattu ilmoitti Jeesuksen syntymästä paimenille parituhatta vuotta sitten. Voi kuinka ajankohtainen tuo sanoma on tänäkin päivänä. Olisipa meillä rauha ihmisten kesken ja kunpa me ihmiset uskoisimme Jumalan, Luojamme ilmoitukseen, että Hänellä on meitä kohtaan hyvä tahto. Siitä Jumala antoi kalleimman lupauksen lähettämällä poikansa ilmoittamaan meille tahtonsa ja sovittamaan ristinpuulla meidän syntimme. Hän lupaa, että kaikille, jotka ottavat Hänet vastaan, Hän antaa voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille jotka uskovat Hänen nimeensä.

Nuo Raamatun sanat olen saanut ottaa uskolla vastaan yli 50 vuotta sitten ja niiden voima on kantanut minua yli erilaisten elämän vaiheiden ja antanut voimaa ja toivoa jokapäiväiseen elämään. Siksi adventin ajan alkaminen taas kerran pysähdyttää miettimään omaa elämääni ja sitä todellisuutta, jossa nyt olemme keskellä ihmisten ja kansojen välisiä riitoja ja sotia. Voi miten pahoin ihmiskuntana ja yksilöinä olemmekin epäonnistuneet kautta historiamme. Mutta joulun lapsi Jeesus on myös sanonut: *"Rauhan minä jätän teille: minun rauhani, sen minä annan teille. En minä anna teille, niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olkoon murheellinen älköönkään peljätkö"*.

Tämä lupaus on usein vapauttanut minut näkemään asiat toivon näkökulmasta Lutherin tavoin, että vaikka huomenna tulisi maailmanloppu, tänään istutan omenapuun. Se olkoon meidänkin asenne ja elämäntapa tällä rakkaalla Päijälän kylällä.

Ja niinhän se onkin. Merkittävässä "Metsä- ja uittoperinteen tallentamishankkeessa" on siirrytty eteenpäin: projektihenkilöksi on valittu Lauri Onali. Hankkeesta ja Laurista voit lukea enemmän tuonnempana. Lauri aloittaa varsinaisen työn helmikuun 2025 alussa. Hän on luvannut tulla käymään joulutorillamme 30.11. Tämä hanke on "Elinvoimainen Päijälä 2015-2025" -kyläsuunnitelman viimeinen hanke ja siihen on saatu merkittävä tuki Vesurin kautta.

Lehti pitää taas sisällään parikymmentä juttua eri aiheista. Nostan niistä tässä esiin vielä etätyötä kylällämme tekevien haastattelut. Miksi? Haasteena meillä on uuden elinvoimainen Päijälä tai vastaava -hankkeen käynnistäminen lähivuosina. Sen toteuttaminen vaatii uutta verta, uusia näkemyksiä ja uskoa tulevaan vastoin yleistä kaupunkikeskeistä suuntausta. Itse uskon, että elämä ja työllistyminen tulevina vuosikymmeninä Päijälässä on mahdollista, mutta Päijälän tarjoamiin mahdollisuuksiin perustuen. Entä jos näkisimme ja ymmärtäisimme sen mahdollisuudet, että lumi on puhtaampaa Päijälässä, vesi ja järvet ovat puhtaampia Päijälässä, nurmi on vihreämpää Päijälässä, metsämaisemat ovat aidompia Päijälässä ja ihmiset, niin mitä olemme, ainakin talkoohenkisiä. Uskon, että kylällämme on kaikki edellytykset palata siihen aktiivisuuteen ja elinvoimaisuuteen, mikä vallitsi täällä vielä sotien jälkeen 1950-luvulla. Mutta elinvoimaisuuden lähteet eivät ole samat. Uudet on löydettävä ja luotava. Mitä ne ovat? Varmaankin ainutlaatuisen luontoon sekä keskeiseen sijaintiimme pohjautuvia. Siitä voinee aloittaa pohdiskelun!

Toivon kaikille mukavaa Vapahtajamme syntymäjuhlan odotusta sekä Jumalan siunausta tulevallekin vuodelle 2025.

Hannu Lahtinen

VALINNASTA TUKKILAISTUPAAN

Kyläyhdistyksen, Kristillisen Yhdistyksen ja Muhkun yhteisesti hankkima entinen kauppakiinteistö Päijälän keskustassa on kunnostuskiireiden vuoksi saanut kulkea keskusteluissa jo liiankin kauan entisellä Valinta-nimellä.

Muhku Magazinessa 2/2024 21.2.2024 pyydettiin lukijoilta nimiehdotuksia pääosin metsä- ja uittotyöaiheiseen näyttelyyn tulevalle rakennukselle Juhannukseen mennessä.

Toivomus sai liikkeelle 23 osanottajaa. Ehdotuksia kertyi peräti 43 kappaletta, joista kyläyhdistyksen johtokunta päätyi yksimielisesti

Matti Santasen ehdotukseen TUKKILAISTUPA.

Nyt talo on saanut oman, pääasialliseen käyttöön liittyvän nimen, joka alkaa vähitellen asettua kansan suuhun kai ilman virallisia ristiäisiäkin. Kun nyt astumme entisen Valinnan pihalle tai sisätiloihin olemme Tukkilaistuvalla tai lyhyesti Tuvalla.

Suuret kiitokset nimiehdotuksista ja perusteluista osanottajille ja onnittelut Magazinen päätoimittaja Matti Santaselle oivallisesta ehdotuksesta!

Osallistujat: Marja-Liisa Tervomaa, Aino Ruokola, Marja-Liisa Luostarinen, Pekka Åkerlind, Matti Santanen, Leena Bragge, Helena Heiskanen, Pirjo Mäki, Maritta Jokinen, Tarja Lehto, Mirkka Lempiäinen, Airi Vahdersalo, Tuula Johanna Suhonen, Johanna Jalas, Leena Erkkilä, Jouko Ikonen, Elina Poikala, Marko Helminen, Marketta Matikainen, Pentti Martikainen, Markus Koskinen.

Teksti: Risto Lehto

Kuva: Leena Bragge

HANKKEESSA TAPAHTUU

Metsätyö- ja uittoperinnenäyttely

Kylän yritysten yhteinen hanke Olli ja Risto Lehdon lahjoittaman uittomateriaalin tallentamiseksi on ollut vireillä jo pitkään. Ensin hankittiin tilat, joita on remontoitu muutama vuosi. Syyskuussa saatiin lopulta ELY-keskukselta myönteinen rahoituspäätös asiantuntijan palkkaamiseen 12 kuukaudeksi. Hanketyöntekijän tehtävänä on kylän talkoolaisten kanssa luetteloida vanha materiaali ja asettaa se esille mahdollisimman kiinnostavasti ja nykyaikaisia menetelmiä hyödyntäen entiseen Päijälän Valinnan kiinteistöön, nykyiseen Tukkilaistupaan.

Saimme 15 pätevää hakemusta, joten valinta oli vaikea. Yhdistyksistä koottu raati suoritti esikarsinnan. Haastatteluun kutsuttiin neljä henkilöä, joiden kanssa kierrettiin tuleva näyttelytila, riihi, jossa uittotavarat ovat säilössä, ja muitakin kylän kohteita. Raati valitsi lopulta pitkän pohdinnan jälkeen Tampereelta filosofian maisteriksi valmistuneen 28-vuotiaan Lauri Onalin, joka aloittaa työnsä helmikuun alussa.

Musisoiva historioitsija

Lauri Onali on kotoisin Kuusankoskelta, opiskellut Tampereen yliopistossa historiaa ja työskennellyt monena kesänä mm. kotipaikkakunnallaan Verlan tehdasmuseossa erilaisissa tehtävissä. Siellä hän innostui uuttoasioista niin, että yritti päästä mukaan tukinuittoonkin, mutta se ei vielä onnistunut.

Tulevaa tehtäväänsä Tukkiilaistuvan näyttelyn rakentajana hän odottaa innoissaan ja pitää sitä tähänastisen uransa kohokohtana.

-Pääsen tekemään oman alani töitä mieluisan aiheen parissa. Pidän historian tutkimista ja tallentamista jalona tehtävänä. Tulen varmasti viihtymään Päijälän luonnonkauniissa kylässä hyvin ja toivottavasti saan tutustua moniin uusiin ihmisiin, Lauri pohdiskelee.

Haasteeksi hän arvelee tiedon ja materiaalin runsauden, mutta ”ei vaan pidä hätiköidä”. -Parempi niin päin kuin liian vähän aineistoa.

Lauri asuu Tampereella, mutta käy usein lapsuudenkodissaan Kuusankoskella isänsä luona. Myös kolmea aikuista sisarta hän näkee usein siellä. Hän on suunnitellut muuttavansa keväämmällä kylälle, ettei tarvitse joka päivä ajaa Tampereelle. Kylmin helmi-maaliskuun aika menee varmaan kirjastoissa ja arkistoissa ja muissa tehtävissä, jotka voi tehdä etänä.

Laurin harrastuksista musiikki on todella lähellä hänen sydäntään. Hän soittaa akustista ja sähkökitaraa, keräilee ja kuuntelee vinyylilevyjä.

-Pidän eniten 1960-70-lukujen rockista The Beatlesista Pink Floydiin ja Bob Dylanista Neil Yongiin. Suomalaisista yhtyeistä Kaseva on suosikkini. Tein jopa historian graduni musiikkiaiheesta.

Muita harrastuksia ovat kalastus, moottoripyöräily ja juokseminen kunnon ylläpitämiseksi. Näitä kaikkia voi erinomaisesti harrastaa Päijälässäkin.

Lauri paljastaa haaveensakin: -Haluaisin työskennellä jonakin päivänä jossakin hienossa museossa ja tehdä pitkän moottoripyörämatkan vaikkapa Eurooppaan!

Teksti ja kuva: Ulla Lahtinen

Lauri Onali (oik.) tutustumiskierroksella Tukkiilaistuvalla.

maaseuturahasto

Hanke on saanut EU:n maaseuturahaston tukea Leader Vesuri -ryhmältä.

JOULUA ODOTELLESSA

Aurinko on paistellut kesän aikana niin ahkeraan, että syksy tuntui tavallista synkeämmältä. Auringonlaskut ovat olleet huikeita. Täällä Toivonkummulla on aina saanut ihailla etelän maisemia, mutta koska aurinko laskee länteen, niin pihan tiheä puusto on estänyt näkemästä värikkäitä auringonlaskuja. Onneksi vuoden aikana pihapiiri on kokenut melkoisen muodonmuutoksen ja puita on harvennettu joka puolelta. Nyt me näemme ja meidät näkee paremmin. Illanvirkkuna en juuri näe auringonnousujakaan. Pitäisiköhän muuttaa elämäntyyliä luonnonmukaisemmaksi ja kulkea enemmän samoja polkuja auringon kanssa.

Kylän raitti hiljentyi koulujen alkamisen ja rallien jälkeen, mutta emme silti alkaneet laakereilla leipäilemään. Laitettiin heti alkusyksystä kesä pakettiin ja katseltiin tulevaisuutta kohti. Unelmia pitää olla. Unelmat voivat olla melkein mahdottomia toteutettaviksi, mutta meidän kylällä on tapana tehdä niistäkin totta.

Tuli ostettua tuo talo, jota nyt Tukkiilaistuvaksi kutsutaan. Tuvan kunnostus on jatkunut tasaiseen tahtiin alusta lähtien ja hienolta näyttää jo nyt, vaikkei se vielä ole valmiskaan. Uitto- ja metsätyönäyttelyä valmistamaan haastateltiin neljä henkilöä, joista valittiin projektihenkilöksi Lauri Onali. Laurista enemmän s. 4. Hakijoita oli yllättävän paljon, vaikkei kyseessä ole ihan tavallinen aihealue. Ensi vuodeksi on siis tiedossa pientä vipinää kylälle, kun Lehdon veljesten näyttelyesineet kuljetetaan vähitellen Tuvalle ja näyttelyn rakentaminen saadaan alulle. Hankkeen alkumetreillä meitä ovat auttaneet Vapriikin asiantuntijat.

Ei silti pidä unohtaa Pirttiäkään ja sen hyvinvointia. Kylätalon käyttö ei ole viime vuosina yhtään vähentynyt. Joka viikko sen ovet avataan jonkin tapahtuman puitteissa. Kirjapiiri kokoontuu melkein joka kuukausi keskustelemaan kotimaisten kirjailijoiden teoksista. Tiehoitokuntien kokouksia on useita ja yksityistilaisuuksiakin vielä muutama vuoden aikana.

Syyskuussa avattiin Pirtin ”silmit” pesemällä talon kaikki ikkunat. Sisäikkunat saivat myös uudet tiivisteet ja vaihdettiin lämpimät talviverhot. Pirtin ikkunoiden ulkopuitteet ovat saaneet rapistua pitkään ja nyt olisi aika tehdä niille jotain. Ikkunat ovat alkuperäiset yli 80-vuotta sitten valmistettu. Kotiseutuliitolta on mahdollista saada korjausavustusta vanhojen kylätalojen kunnostamiseen. Lokakuussa oli hakuaika, jolloin allekirjoittanut Anna Maria Karjalaisen (Kohisevalta) asiantuntevalla avustuksella pisti tuulemaan ja laati hakemuksen, ettei tule aika pitkäksi ensi kesänäkään. Jos avustus myönnetään, niin toivotaan, että saadaan halukkaita talkoolaisia opettelemaan vanhojen ikkunoiden kunnostusta työn jouduttamiseksi. Kts. s.21.

Ensi lumi peitti jo maan ja odottelemme perinteistä Pirtin joulutoria, joka on jo melkein ovella. Tavataan siellä ja sytytellään rukoushuoneella illalla jouluvalot yhdessä laulellen. On myös aika kiittää menneestä vuodesta kaikkia, jotka ovat osaltaan auttaneet yhteistä eloamme tässä maailman kauneimmassa kylässä.

Teksti: Leena Bragge, PSKY, pj.

Anu Salmela, Vapriikki

Olli Lehto (vas) esittelee Tukkiilaistupaa Vapriikin vieraille Suvi Harjulle ja Anu Salmelalle.

SYKSYN TAPAHTUMIA

Syystorilauantaiksi syyskuun puolivälissä sattui melko sateinen ja kolea sää. Se ehkä verotti vähän väkimäärää, vaikka myyjiä oli kuitenkin paikalla kymmenkunta. Sieltä sai ostaa käsitöitä, mattoja, leivonnaisia, kaurahiutaleita, kalatuotteita, ensi vuoden Pääjälä-kalentereita. Lotta Matikainen otti jopa muutokuvia halukkaista ja lupautui tulemaan joulutorillekin kameransa kanssa.

Mikkelinpäivänä on rukoushuoneella vietetty jo ainakin sadan vuoden ajan elojuhlaa ja samalla myyty huutokaupalla syksyn satoa rukoushuoneen hyväksi. Sadonkorjuumessua pitävän Tuomas Taipaleen rinnalla näkyy enkeli, sillä Mikkelinpäivää pidetään enkelien ja lasten päivänä.

ETÄTÖISSÄ PÄIJÄLÄSSÄ

Kysymyksiä haastatelluille:

- Minkälaisessa elämäntilanteessa (ja minä vuonna) mieleesi tuli, että voisit työskennellä etänä kotona tai mökillä Päijälässä ainakin osan viikosta? Vaatiko ratkaisu pitkänkin harkinta-ajan?
- Minkälaisia neuvotteluja siirtyminen etätyöhön vaati työnantajan / asiakkaiden kanssa?
- Mitä teknisiä vaatimuksia piti täyttää ennen aloittamista?
- Onko tekniikka pelannut? Oletko varustanut itsellesi erillisen työpisteen?
- Minkälaisia tehtäviä teet etänä?
- Onko etätyöskentelysi lisääntymässä/ vähenemässä/ pysymässä ennallaan? Mistä syystä? Nyt puhutaan siitä, että työnantajat ovat koronan jälkeen alkaneet edellyttää taas enemmän ”lähityötä”. Onko Sinulle käynyt niin?
- Onko etätyöskentely vastannut odotuksiasi? Minkälaisia hyötyjä ja haittoja olet kokenut etätyössä Päijälässä? Muistatko joitakin oikein hyviä tai huonoja hetkiä? Onko etätyö parantanut elämänlaatua? Onko se vaikuttanut talouteesi?
- Päijälästä on aika pitkä matka päivittäistavarakauppoihin ym, palveluihin. Miten yhdistelet pakollisen asioinnin etätyöskentelyyn?
- Kenelle suosittelet etätyötä Päijälässä?

Päivi Raskinen

Päivi Raskinen halusi viime talvena vaihtoehdon pitkäaikaiselle työlleen korpilahtelaisen ratsastuskoulun opettajana.

Leppäkosken talon emäntä pysyttelee nyt enimmäkseen kotinurkissa opiskellessaan etänä uutta alaa Jyväskylän Gradialla. Nettiä hän hyödyntää myös ratsastusvalmentajana.

Päiville kertyi työmatkaa 60 kilometriä suuntaansa mutta se ei ollut pääsyy elämänmuutokseen.

— Työmatka oli ajoittain pelkkää plussaa, sillä se tarjosi mahdollisuuden irrottautua työasioista. Hommat eivät tulleet Päijälässä uniin niin kuin aiemmin, työmatkan ollessa 6 kilometriä.

Halun muutokseen viritti ennen kaikkea se, että työtehtäviä oli liikaa ja iso osa tunteista ajoittui iltoihin ja viikonloppuihin. – Lomille ei tahtonut löytyä aikaa, kun minua ei voinut korvata. Arvioin, etten pystyisi jatkamaan samalla painolla eläkeikään asti. Oli aika kehittää suunnitelma B.

Muutos on jo parantanut elämänlaatua, kiittää Raskinen. — On mukavaa, kun pääsee tietokoneen äärestä suoraan luontoon. Suosittelen etätyötä kenelle tahansa, jos se on mahdollista.

Kokemusta jo ennen Päijälää

Etätyöskentely oli Päiville tuttua jo ennen kuin hän muutti puolisonsa Jarkon kotitaloon viitisen vuotta sitten. Hän oli tehnyt kotona ratsastuskoulun toimistotöitä päivän tai kaksi joka viikko.

— Työskennellessäni päätoimisena ratsastuksenopettajana hoidin muun muassa yrityksen laskutuksen, ratsastustuntien varauskalenterin, asiakasrekisterin, asiakasviestinnän, tapahtumien ideoinnin ja markkinoinnin, tuntien suunnittelun, sosiaalisen median ja nettisivujen ylläpidon sekä yrityksen varustemyymälän verkkokaupan ylläpidon.

— Muutto Päijälään ei tilannetta juurikaan muuttanut. Jos olisin pysynyt ratsastuksenopettajana, etätyöt olisivat todennäköisesti lisääntyneet.

Tekniikka pelaa

Siirtyminen etätööhön ei ole vaatinut Päiviltä neuvotteluja sidosryhmien kanssa. – Enkä ole varustanut erillistä työpistettä. Meillä on kyllä työhuone mutta monesti kannan koneen takan ääreen ja opiskelen pirtissä. Kesäisin tein paljon töitä patiolla. Huonolla kelillä ja talvella työskentelen joko pirtissä tai työhuoneessa. – Tietokoneella ja nettiyhteydellä olen pärjännyt hyvin. Korvanapit tai kuulokkeet toimivat teams- ja zoom-kokouksissa. Ainakin meillä ovat yhteydet toimineet. Kerran tosin tuli isompi ongelma, kun kaivinkone katkaisi kylältä kaapelin.

Tarvittaessa asiointipäivä

Etätöiden haittapuolena Päivi Raskinen mainitsee tunteen siitä, että on aina töissä. – Töihin on kovin helppo tarttua, kun sattuu niin sanottu tyhjä hetki. Haitan päihittää ylivoimaisesti se, että työmatkoihin päivittäin kuluneet puolitoista – kaksi tuntia säästyvät. Päivi Raskinen ei valita monien pitkänä pitämää matkaa Päijälästä päivittäistavarakauppoihin ja muihin palveluihin. – Sovitan viikko-ohjelmaan päivän pakollisille asioille, jos sellaisia on. Mieheni Jarkko tekee töitä fyysisesti työpaikallaan ja voi hoitaa välttämättömät ostokset. Eivätkä Länkipohja tai Kuhmoinen ole niin kaukana, ettenkö itekin pyörähtäisi illalla nopeasti ruokakaupassa.

Kamera ja korvanappi

Opiskelun ohella Päivi Raskinen käy toiminimiyrityksenä opettamassa lähiseudun ratsastuskouluilla. Valmentamisessa hän hyödyntää myös nettimaailman tarjoamia uusia mahdollisuuksia eli jakaa ratsastusoppia etänä – yksityistunteina yksityisratsukoille. Sellaisesta oli jo aiemmin kokemusta joillakin kollegoilla.

Käytännössä etäopetus toimii joko facetimen tai whatsappin avulla. Ratsastajaoppilas huolehtii itselleen kentälle kuvaajan, jotta Päivi näkee, mitä tämä tekee. – Pystyn kommunikoimaan ratsastajan kanssa videopuhelun kautta, kun hänellä on nappi korvassaan. – On myös olemassa videokameroita, jotka seuraavat ratsukon liikettä. Tällöin ratsastajan ei tarvitse pyytää kuvaajaa mutta me olemme toimineet toistaiseksi näin.

Raskinen uskoo etävalmennusten vastedes yleistyvän. – Niistä tulee varmastikin tavoitteellisten ja treeniin sitoutuneitten ratsastajien osavalmennusmuoto, kun taas ratsastuskouluissa opettajan on oltava läsnä.

Teksti: Merja Åkerlind

Kuvat: Jarkko Sihvo

Leevi-koira on Päivin vakituinen etä- ja lähityökaveri.

Juha Mäkinen

Korona toi etätöihin

— Päijälästä löytyy totaalinen rauha keskittyä omiin tekemisiin ja toisaalta myös mainiot mahdollisuudet aivojen irrottamiseksi työasioista sitten, kun sen aika on. Näin kuvailee kokemuksiaan Juha Mäkinen, ruotsalaisen sisällöntuottajan Suomen osaston toimitusjohtaja Järvenpäästä.

Etätyöskentely alkoi hänen kohdallaan koronakeväänä 2020 ilman isompaa harkintaa.

—Kun Uudenmaan sulkua tuli ajankohtaiseksi ja pääministeri Marin lausui painokkaasti haastattelussa: 'Nyt EI ole oikea aika lähteä mökille', päätimme välittömästi lähteä Päijälään Pitkänveden rannalle.

Juha Mäkinen etätöissä kotonaan..

Muutoksesta ei tarvittu sen kummempia neuvotteluja silloisen työnantajan, Järvenpään kaupungin kanssa.

—Etätyö oli ainoa mahdollisuus hoitaa hommat, ja se oli kaikilla osapuolilla tiedossa. Tein tuolloin opettajan hommia, ja koulujen sulkiessa ovensa kaikki opetus oli paikasta riippumatonta etäopetusta.

Päivä tai koko viikko

Nykyisin Juha tekee noin neljä päivää viikossa lähityötä toimistolla Helsingissä ja yhden etäpäivän. Milloin kotoa, milloin mökiltä. Näin hän uskoo tilanteen jatkuvankin.

— Työni käsittää monipuolisesti erilaisia toimistotöitä ja etäkokoukset. Voin itse vapaasti määritellä, mistä hommat hoidan. Jos haluan tulla viikoksi Päijälään etätöihin, niin sekin on täysin mahdollista.

Juha Mäkinen mukaan ainoa edellytys etätyölle oli toimiva mobiililaajakaistayhteys. Nykyisissä läppäreissä ja kännyköissä ominaisuudet ja sovellukset riittävät kyllä kaikkeen tarvittavaan.

— Varsin mallikkaasti yhteydet ovat toimineet joitakin yksittäisiä hidasteluja tai katkoksia lukuun ottamatta. Työpiste vaihtelee tilanteen mukaan. Mitään varsinaista toimistonurkkausta en ole pystyttänyt.

Luonto ja työ lomittain

Etätyö on pitkälti vastannut Juhan odotuksia.

—Päijälässä luonto alkaa heti ulko-ovelta. On iso etu, että välillä voi käydä tuulettamassa ajatuksia tai tehdä jotain pientä fyysistä puuhastelua. Sen jälkeen on mukavampi taas jatkaa näppäimistön näpräämistä.

Hän myöntää, että muutoksen voi mieltää elämänlaadun parantumiseksi.

— Tällä hetkellä työni on varsin joustavaa. Voin pitkälti itse määritellä, mitä milloinkin teen. Etätyö tarjoaa tietynlaista vapautta ja itsemääräämisoikeutta. Taloudellista vaikutusta etä- tai lähityön tekemisellä ei ole. Pakollista asiointia Juha pitää mukavana vaihteluna päivärutiineihin Yli 30 vuoden Päijälä-kokemuksella matkat lähipitäjien kauppoihin ja palveluihin eivät tunnu ollenkaan pitkiltä.

Teksti Merja Åkerlind

Kuva: Riikka Mäkinen

Marko Helminen

Etätöitä varten suunniteltu mökki

Marko Helminen on ollut melkein päijäläläinen joulusta 2020 asti, virallisesti klaukkalalainen. Hän kertoo, että heille iski mökkikuume vuonna 2019, ja pitkällisen etsinnän jälkeen he löysivät vaimonsa Leenan kanssa hienon paikan entisen Kotirannan mailta Pitkänveden rannalta, jonne pystytettiin mökki.

Sinne rakennettiin erillinen työhuone kaikkine etätyövalmiuksineen: valokuitu, aggregaatti mahdollisia sähkökatkoja varten, sähköinen työpöytä ja ergonomiset tuolit molemmille, kunnan näyttölaitteet ja tietokoneet. Ja pöydät tietysti järjvmaiseman eteen.

Markon etätyöpiste järvinäköalalla.

Mökin valmistuessa elettiin korona-aikaa, eikä työpaikalle edes saanut mennä ilman perusteltua syytä. Etätyöt olivat Marko Helmiselle tuttuja jo ennen mökkiäkin, mutta lyhyt työmatka ja hyvä työpaikkalounas olivat saaneet useimmiten lähtemään työpaikalle.

Etätöistä hybridimalliin

Markon työ yrityksen tietohallinnossa on eräänlaista projektien ja kehitystehtävien hoitamista. Näillä varmistetaan, että liiketoiminnan järjestelmät ja palvelut toimivat ja asioita kehitetään tarpeen mukaan. Marko kertoo, että koronan jälkeen toivottiin, että työpaikalla oltaisiin kahtena päivänä viikossa.

-Tänä syksynä kaksi lähityöpäivää ei ole enää toivomus, vaan toimistolla on oltava kahtena päivänä viikossa. Lähityötä perustellaan yhteistyöhengen ylläpidolla ja kehittämisen helpottumisella. Molemmat pitävät osin paikkansa, sillä Teamsillä vuorovaikutus ei ole samanlaista kuin lähityöskentelyssä.

Marko on yleensä työpaikalla kaksi peräkkäistä päivää, muuten hän tekee etätöitä mökillä. Vaimo ei ole enää työelämässä, ja hän lähtee harvoin mukaan kaupunkiin, viimeksi elokuussa. Hän nauttii niin paljon maaseudun rauhasta.

Etätyön hyvät puolet

-Etätyö Päijälässä on mahtavaa, Marko hehkuttaa. -Täällä voi katsella järvelle, kun kotona katselen naapurin kullannuppuja päiväkodin pihalla. Työpäivän jälkeen voi lähteä metsään kävelylle, mikä varmaan ehkäisee stressiä. Etätyö sinällään ei ole vaikuttanut talouteen sen enempää kuin mökkeily ylipäättään. Samallahan tässä on päässyt mukaan kylän talkoohommiin ja tutustumaan sekä kyläläisiin että muihin mökkiläisiin.

Helmiset käyvät ruokaostoksilla kerran viikossa viikonloppuna. -Vaatiihan se vähän suunnittelua ja kauppalapun ajan tasalla pitämistä, mutta onnistuu hyvin. Jos jotain erikoisempaa pitää hankkia, se onnistuu samalla reissulla kun käydään lähitoissa.

Marko suosittelee etätöitä kaikille, joille se vaan on mahdollista. -Minulle tämä ainakin sopii! Hiukan kannattaa investoida kunnolliseen verkkoyhteyteen, työpisteen ergonomiaan ja ehkä toimintamahdollisuuksiin sähkökatkon sattuessa.

Teksti ja kuva: Ulla Lahtinen

Anna Maria Karjalainen

Etätöitä ja remonttia

Juuriltaan päijäläläiselle mutta Helsingissä asuvalle Anna Maria Karjalaiselle etätö Pääjälässä tuli ajankohtaiseksi, kun hän osti Kohisevan talon kakkosasunnokseen. Etätöitä tekemällä hän on pystynyt osallistumaan talon remontin eri vaiheisiin ja samalla hoitamaan ansiotyönsä.

-Vapaa-ajat, lomat ja viikonloput ovat kuluneet rätöisasti maalaus- ja muissa remonttiin liittyvissä hommissa, hän naureskelee.

Anna Maria on toiminut edellisissä työpaikoissaan kansainvälisissä työyhteisöissä, joten nettikokoukset ovat olleet hänelle arkea koko 2000-luvun ajan. Tällä hetkellä hän työskentelee projektipäällikkönä HR-järjestelmäprojektissa Helsingin kaupungilla, missä etätöihin siirryttiin koronan myötä.

-Työnantajani suhtautuu koronan jälkeenkin hyvin joustavasti etätööhön. Suosituksena on tulla toimistolle yhtenä kahtena päivänä viikossa lähinnä tärkeisiin kokouksiin, joihin niihinkin on joskus mahdollista osallistua Teamsin kautta.

Ilman laajakaistaa

Kohisevalla nettiyhteys on toiminut lähes täydellisesti ilman laajakaistaakin. Anna Marialla on ollut nyt Elisan verkkoyhteys vuoden, jolla tietokone toimii hyvin. -Normaalit työvälineet, kannettava tietokone ja kännykkä työn puolesta ovat tietenkin välttämättömät. Näytön olen hankkinut, ja ilahduttavasti verottajakin tukee etätöitä tietyissä hankinnoissa. Työpisteenä on vanha iso kirjoituspöytä olohuoneessa, mutta helposti jään pirtin lämpöön ainakin talvella. Kohisevalle sopii myös yhtäkaa useampikin etätöyläinen, mitä testattiin, kun poikani teki täältä etätöitä.

Hyvät puolet vievät ylivoimaisesti voiton

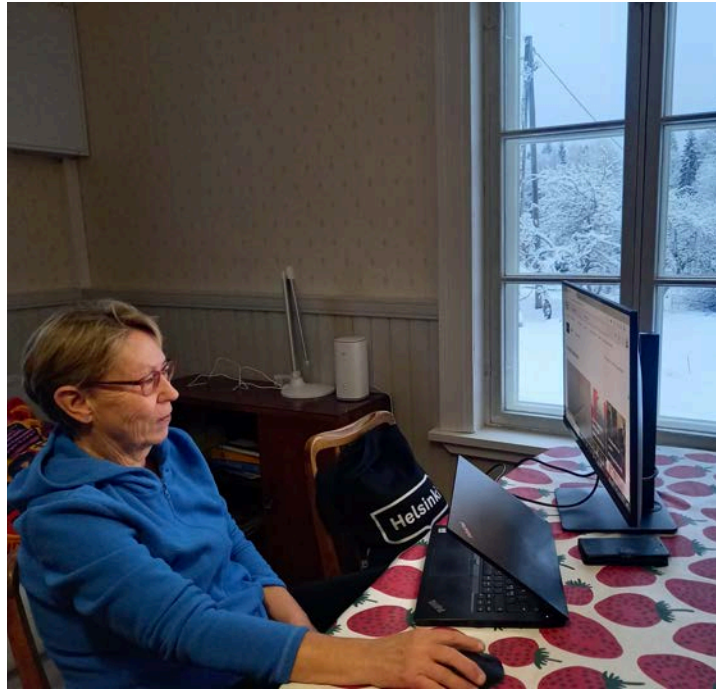
-Jos etätöistä jotain ongelmia haluaa löytää, niin kotona kaupungissa tehtynä ainakin työmatkaliikunnan puute. Maalla ollessa Kohisevan ja kodin välillä kulkeminen palaverien mukaan, Anna Maria miettii. Hän on aina ollut kova harrastamaan liikuntaa. Pääjälässä se ei aiheuta ongelmia: hyötyliikuntaa, pyöräilyä, uintia pystyy harrastamaan ihan niin paljon kuin haluaa. -Ja ehkä yksi haaste on työn ja vapaa-ajan erottaminen toisistaan. Kun olen töissä, remontti ei etene, vaikka se on koko ajan silmissä. Toisaalta kun työtä ei ole pakko tehdä, se on kivaa! Ja minulla on tällä hetkellä paras tiimi ikinä!

Työurien jatkamisesta puhutaan ja eläkeikäisissä onkin suuri käyttämätön potentiaali työmarkkinoille. -Itse olen ollut eläkkeellä jo muutaman vuoden ja samalla jatkanut työntekeä, mikä ei varmasti olisi ollut mahdollista ilman etätöitä.

Pääjälässä työskennellessä auto on pakollinen. Mieluiten hän käyttäisi julkisia kulkuvälineitä, sillä bussissa on helppo työskennellä, mutta tällä hetkellä se näyttää mahdottomalta. Kimppakyytijärjestely Pääjälän ja julkisten välille olisikin hänen mielestään ehdottomasti kehitettävä asia.

Anna Maria suosittelee etätöitä kaikille, joiden työtehtävät mahdollistavat sen. -Pääjälässä työnteon ohessa voi nauttia luonnosta ja mökkielämästä. Paras hetki on, kun aamu-uinnin ja kahvin jälkeen aloittaa päivän työt vaikka pihalla. Pääjälä on elävä ja monipuolinen kyläyhteisö, jonka elinvoiman säilymiselle ja kasvulle olisi tosi tärkeää, että kylässä olisi ihmisiä ja elämää muulloinkin kuin mökkikaudella. Suosittelen lämpimästi etätöitä ja Pääjälän kokemista kaikkina vuodenaikoina!

Teksti ja kuva: Ulla Lahtinen

Maailman häiriöttömin etätöypiste Kohisevalla.

AURUSVIITTAMIEHIÄ PÄIJÄLÄNTIELLÄ

Näin ikäihmisestä tuntuu melkein uskomattomalta, että 26.10. oltiin taas Muhkun porukalla pystyttämässä aurasviittoja Päijäläntiellä. Vastahan ne oli juuri kerätty Luhtalaan kesäkorjuuseen. No, eihän siinä paljon ehditty vanhan muistia ihmetellä.

Ikosen Marja oli valmistellut talkookahvit, makkarat ym. Pirtin laavulle ja 20 miestä kokoontui launtaiaamuna yhdeksältä Pirtin kentälle. Ja rukkaset eivät roikkuneet suorina sivuilla, tai kädet tiiviisti taskuissa. Työryhmät syntyivät entiseen tapaan ihan kuin huomaamatta.

Mukavassa syyssäässä homma sujui reippailta miehiltä entisillä rutiineilla vajaassa kahdessa tunnissa. Huulen heittoonkin oli kuuleman mukaan jäänyt aikaa ja Kuhmoisten tunnetusti kivipitoiseen kamaraan löytyi viitalle helposti paikka kangella tai porakoneella.

Pirtin laavulla juttua riitti syömisten ja juomisten lomassa. Syksyisen vielä leppoisassa säässä Muhkun puolesta kiiteltiin väkeä pienen arpajaisseremonian jälkeen talkoiden onnistumisesta ja peloteltiin talven ensimmäisistä lumisateista. Joku paikalla olleista muisti, että seuraavana tapahtumana syksyisin järjestettiin kymmeniä vuosia Pyhäinpäivän Kekrinjuoksu. Se juostiin viimeisen kerran 2021 ja nyt jäädään seuraavaksi odottelemaan Pirtin hiihtoja Laskiaisena.

Talkoissa mukana kunnostautuivat: Marja Ikonen, Matti Åkerlind, Vesa Mäntymäki, Asko Kurki, Raimo Åkerlind, Heikki Åkerlind, Tapio Konttila, Eero Konttila, Pauli Vahdersalo, Olli Lehto, Matti Oittinen, Timo Konttila, Martti Åkerlind, Ilkka Lehto, Jouko Ikonen, Mikko Santanen, Kalevi Vaitti, Jouko Vuoristo, Marko Helminen, Veli-Matti Mäkinen, Risto Lehto.

Teksti: Risto Lehto

Kuva: Vesa Mäntymäki

ADVENTTIA VASTAAN- OTTAMASSA PÄIJÄLÄSSÄ

Joulun aika 2023 alkoi ja tulimme vastaanottamaan sitä Päijälään, lapsuuteni kesäkotiseudulle. Kun käännyimme Vehkajärventieltä Liehuntielle, oli tie puhtaan valkoisen lumen peittämä, toisin kuin vilkasliikenteiset isommat tiet. "Olisi oikein hyvä rekikeli", tuumittiin ja ajattelin vanhaa valokuvaa, jossa lapsena istun hevosen vetämässä reessä, ehkä Pitkäveden jäällä. Liehuntietä reunustavat puut ja pensaat olivat pukeutuneet lumenvalkoisiin pitsimekkoihin. Sadunomainen tunnelma voimistui vielä, kun tultiin Tuomaalaan, jossa kaunis, perinteinen punainen talo oli lumisen metsän ja peltojen keskellä. Pitkäveden rannassa meitä odotti majapaikkamme, Villa Vanamo. Valoketju tuikki pihalla kuusessa ja rantasaunan piipusta tuprusi savu. Tervetuliaissaunan lämpö odotti väsyneitä matkailijoita. Ilta kului viihtyisästi takkatulen loisteessa metsän hiljaisuutta kuunnellen.

Seuraavana päivänä vierailimme Päijälän Pirtissä joulutorilla. Pirttiin astuessa tulvahti vastaan lämpö ja jouluinen tunnelma. Pirtti on lapsuudesta tuttu, paljon vanhaa on jäljellä, vaikka remonttiakin on tehty. Hieno vanha valurautauuni on vielä paikallaan. Katselin näyttämölle kauniisti rakennettua jouluasetelmaa ja ajatus lensi kauas lapsuuteen, jolloin 5-6 -vuotiaana olin karannut lähellä olevasta Leppämäestä Pirtissä pidettyihin iltamiin ja pääsin pujahtamaan sisään kenenkään huomaamatta. Lumoutuneena kuuntelin silloin näyttämöllä soittavaa yksinäistä haitaristia, joka tanssitti iltamaväkeä. Nyt tanssijoiden sijaan Pirtissä oli kyläläisiä myyntipöytien äärellä ja tarjolla oli monenlaisia käsitöitä ja herkkuja. Ostimme muun muassa juureen leivotun reikäleivän, jollaista hyvää on harvoin enää saatavilla. Kahvilan puolella söimme joulunmakuisen riisipuuron, tortut, joimme kahvit ja seurustelimme iloisten kyläläisten kanssa. Paluumatkalla pysähdyimme Leppäkosken partaalle. Tuttu koski kohisi vuolaana jäähileiden keskellä ja vanha mylly nökötti autiona rannalla. Myllyn rattaaseen vettä johtavaa temmiä ei enää ole, ei isoa myllyn ratasta, eikä tukkiruuhtakaan. Paljon on muuttunut entisestä.

Rukoushuone vuonna 1927 Kuva: Katri Ojanen

Rukoushuone adventtina 2023

Illalla laulettiin Rukoushuoneella kauneimpia joululauluja ja pappi piti pienen hartaushetken. Tuntui juhlavalta istua tässä salissa adventtia vastaanottamassa tietäen, että isovaarini, mylläri Herman Ojasen ja isomummoni Marian kodissa, Leppäkosken partaalla olleessa Myllypirtissä oli yli sata vuotta sitten pidetyssä raamatunselityksessä (26.11.1911) lausuttu Rukoushuoneen syntysanat. Siellä kerättiin myös rakennuksen alkupääoma, kolehti, 4 mk 45 p. Paluumatkalla Villa Vanamoon lumikinosten reunustamaa kylänraittia ja pimeää iltaa valaisivat värilliset, kirkkaat valoketjut. Kiitin elämää, että sain kokea tämän adventin Päijälässä, lapsuuden rakkaalla kesäkotiseudulla ja lähetin kiitoksen esi-isilleni tähtitaivasiin siitä, että heidän jalanjäljissään pääsin astelemaan joulun odotukseen.

Teksti: Eeva Honkanen, Kuvat: Veijo Honkanen Kirkkonummi

Villa Vanamo Pitkänveden rannalla toimi adventtivialueemme tukikohtana.

Ne jotka ottaa ei aja, ja ne jotka ei ota ajaa sitäkin kovempaa.

Nyt sitä vaan odotellaan. Jotkut odottelee jo joulua, rauhoittumisen ja syntymän juhlaa. Ja tulisipa oikein vanhanajan talvi, paljon lunta ja kunnon pilkkikelit. Vai olisiko parempi, että joulukuoli jo ohi, niin päästäisiin siitäkin hössötyksestä. Toiset odottelee, että loppuisi jo tämä kaamos ja kylmyys, vaikkei se ole edes ole alkanut, ja tulisi taas kevät ja uusi kesä. Harmi vain, että sitten perään tulee taas syksy ja talvi. Aika tylsä systeemi! Eihän tätä hangessa rämpimistä kukaan jaks! Kaiken tämän odottelun keskellä on aika laittaa Päijälän vuosi 2024 kerralla pakettiin. Ei siis niinkuin joululahjapakettiin, tai kun aikanaan laitettiin peltoja pakettiin.

Kuluneen kesän ehdoton kohokohta Päijälässä oli itse kesä. Lämpimistä keleistä ja maailmanluokan tapahtumista huolimatta vakavilta kuolonuhreilta vältyttiin. Päijälän Valintakin alkaa pikkuhiljaa muotoutumaan kylätaloksi. Suurin valinnan vaikeus on toki mikä valita nimeksi uudelle kotipesälle. Siitä se suurin riita helposti syntyy. Näinhän on käynyt Tampereella useastikin. Ensimmäin yhdistettiin korkeakoulut muutta mutkitta, mutta nimestä tuli riita. Lopulta suurin oppilaitos jyräsi ja nimeksi tuli Tampereen Yliopisto. Nerokasta! Sama homma Areenan ja ratikan kanssa. Oli Urhoa ja Jutikkaa. Lopputulosta en edes muista.

Siinä oli jonkinlaista historian kahvipapujen rapinaa kuulevinaan, kun kävin rallien jälkeen Valinnassa ihan ostoksilla: rallien ylijäämistöstä ostoskoriin tarttui muutama paketti kahvia ja vessapaperia, lettuhilloa ja tietysti grillimakkaraa ja sinappia + ketsuppia päälle. Tämä ostoskori osoittautui puolueettomassa hintavertailussa Päijälän edullisimmaksi.

Kesätorin lisäksi kylällä järjestettiin vanhojen autojen, tai paremminkin kulkuneuvojen, kokoontumisajot. Monennäköisten motorisoitujen menopelien ohella paikalle oli saapunut ainakin yksi polkupyörä ja vasemman jalan nahkasaapas (koko 47). Muutamaa paikalle eksynyttä ulkomaalaista autojen korkeahko ikä ei sinänsä hätkähdyttänyt, koska Suomessa on tunnetusti EU-maiden vanhin autokanta (tämä on tilastollinen fakta). Ihmettelivät vaan, että näinkö vanhoja suomalaisten autot tosiaan on!?

Sanotaan, että viina ja autoilu eivät sovi yhteen. Mutta, jos ne jotka ottaa ei aja ja ne jotka ei ota ajaa sitäkin kovempaa, kuten ralleissa, lieene asia toisin? Ralliin liittyy omat vaaransa, kaikista turvakaarista, virtuaalisista shikaaneista ja heinäpaaleista huolimatta. Nykyään ne todelliset vaaranpaikat löytyvät pikataipaleiden varsilta. Siis kaljaterasseilta. Ei ole turvakypäriä eikä nuotinlukijoita. Ja laulukin raikaa nuotin vierestä. Palosammuttimetkin on korvattu janonsammuttimilla.

Ralliauto tulee. Vai menikö se jo. Paraatipaikalla pääsee hitaampikin rallikansalainen tunnelmaan.

Analoginen menopeli on ympäristöystävällinen ja vie vähän parkkitilaa. Mitenkäs päin tätä nyt ajetaan, oliko se iso pyörä edellä ja pieni perässä?

Päijälässä järjestettiin MM-rallin erikoiskokeiden lisäksi myös mullistava ihmiskoe: mitä tapahtuu, jos rallikansalle myydään kaljaa ihan julkisella paikalla. Siitä kylällä ensimmäistä kertaa olleesta kaljaterassista on siis kyse. Jännittää nähdä 2024 vuoden rikostilastot. Minkähänlaisen piikin se terassi tilastoihin aiheuttaakaan? Jännitysmomenttia lisää se, että nyt ei puhuta kenestä tahansa tavallisesta kansan edustajasta vaan rallikansasta. Se on ihan oma lajinsa, joka muuntautuu ralliviikonloppuna ihan tavallisesta rehdistä koti-isästä, isoäidistä, Tapani Kansasta tai lapsenlapsesta kummallisesti käyttäytyväksi rallikansalaiseksi, joka räppii kaljapäissään pusikoissa. Joku saattaa hyvällä tuurilla kuulla rallihirmujen murinaa ja järjestysmiesten pillien vihellystä tai nähdä pöypilven häivähdyksen. Uskoisin (näin biologin ominaisuudessa), että kyse on parasiitin eli jonkinlaisen loisen aiheuttamasta reaktiosta. Loinen aktivoituu vuosittain heinä-elokuun vaihteessa ja aiheuttaa kyseisen metamorfoosin eli muodonmuutoksen. Vakavilta kuolemantapauksilta ja läheltä piti tilanteilta kuitenkin välttyttiin. Tietääkseni.

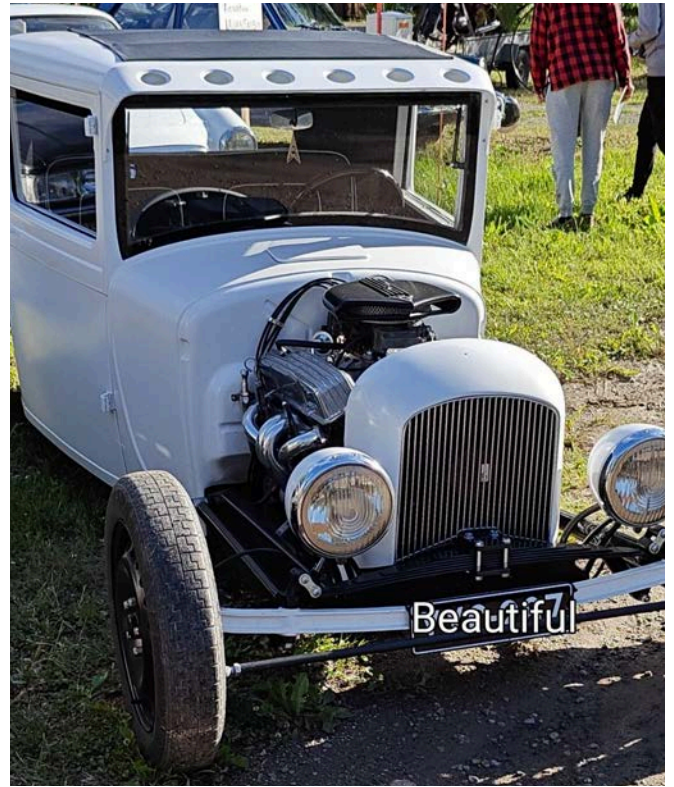
Lopullisesti jäi kuitenkin selvittämättä, sopivatko autoilu ja kaljaterassi yhteen. Yritin selvittää löytyisikö ylipäänsä mitään asiaa mikä meidän kaikkien mielestä sopisi yhteen alkoholin kanssa. Juhannus ja viina, tosi vaarallista; hernekeitto ja viina, ei maistu; laulaminen ja viina, ihan kauheaa örinää; tanssiminen ja viina, hirveää kompurointia. Eli ei. Ajattelin, että Pohjanmaan lakeuksilla tieto odottaa ottajaansa. Tarkemmin sanottuna Ilmajoella, Koskenkorvan pitäjässä. Siellä tiesivät kertoa, että ainoa mikä sopii viinan kanssa on Koskenkorva. Ja ehkä hätätapauksessa kossuvissy. Sekin tehtiin ennen perunasta. Paitsi vissy.

Jos rallisirkus vielä saapuu Päijälää rikastuttamaan ja ihastuttamaan rallikansaa, olisiko mahdollista, että kaljaterassi sijoitettaisiin Valinnan pihalle. Ihan vaan Kuusibaarin muistoa kunniottaen.

Raitista ja rauhaisaa joulun odotusta vaan kaikille. Terveisin, cheers, DrRainer, pakinoitsija.

P.S. Jos ei MM-kisoja saada Päijälään, niin hankitaan edes hankiralli. Kiva hanke kyläläisille. Ja pääsisi rallikansalainenkin hankeen tarpomaan ihan omasta tahdostaan.

Teksti ja kuvat: Rainer Lehtonen

Suomalaista autokantaa Päijälän keskusaukiolla. Valkoinen väri on nyt muodissa.

Musta moottoroitu menopeli antaa ajattoman ja silti aina niin trendikkään ja arvokkaan vaikutelman.

Kuva: Leena Bragge, Pukarajärvi

VALOA PIMEYDEN KESKELLÄ

Tänä syksynä olen ollut mieheni kanssa mökillämme Papulassa pidempään asumassa kuin menneinä vuosina. Ilmat ovat olleet tavallista lämpimämpiä. Pelkään, että monen hyvän lumitalven jälkeen on vuorossa leuto ja vähäluminen talvi. Toivottavasti olen väärässä.

Monelle tämä pimeä aika on raskasta, mutta onneksi joulun aika on juuri pimeimpänä ajankohtana vuodessa. Saamme odottaa juhlaa ja juhla aina katkaisee arjen. Ihailen erilaisia pihavalvoja, joita autolla ajaessa näkee ja aina se pienikin valotuikko on elämän merkki täällä Päijälän kylänraitilla. Reilun vuoden olen saanut olla eläkkeellä ja odotan nyt joulua eri tavalla kuin ennen. Työaikana jouluku merkitsi diakoniatyössä suurempaa työmäärää ja lasten ollessa kotona touhua riitti sielläkin enemmän. Olin helpottunut kun jouluaamu koitti. Yritin pitää perinteistä kiinni ja käydä joulukirkossa, mutta kun muutaman kerran nukuin kirkon penkissä, niin luovutin suosiolla. Ei ole pakko!

Jouluevankeliumissa eniten minua koskettaa se, että tavallisen elämän keskelle Jumala syntyy avuttomaksi lapseksi tallin seimeen. Sitä ennen Sakarias sai enkeliltä sanoman, että Johannes, Jeesuksen edelläkävijä syntyy. Samoin enkeli kohtasi Marian ja unessa Joosefin. Jeesuksen synnyinyönä paimenet ensimmäisinä saivat tiedon Vapahtajan syntymästä enkelin kautta, mitä seurasi upea enkelien ylistyskuoro. Kaikki nämä tapahtumat ovat mullistavia maailman historiassa, vaikka media ei ollut silloin paikalla kertomassa siitä.

Maria ja Joosef olivat köyhiä ihmisiä ja paimenet, ”duunarit” halveksituimmassa ammatissa mitä saattoi olla. Tämä oli Jumalan valintaa! Tämä on usein Jumalan valintaa tänäkin päivänä. Siksi Jumala voi koskettaa sinunkin elämääsi, Hän voi vastata kaipaukseesi ja rukoukseesi. Älä tyydy tekemään jotain uskonnollisia rituaaleja, koska voit saada enemmän.

Me kaikki olemme syntisiä ihmisiä, olemme rikkoneet Jumalan tahdon monella tavalla ja siksi tarvitsemme anteeksiantoa. Jeesus Jumalan Poika syntyi ihmiseksi, eli ihmisen elämän, kuoli mutta nousi ylös kuolleista meidän syntiemme tähden. Uskomalla Jeesukseen pelastumme. Vain Jeesus on ainoa todellinen elävä tie Isän luo. Joh14:6

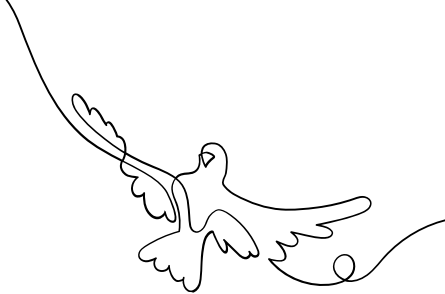
Jeesus ei ole pieni avuton vauva. Hänellä on kaikki valta taivaassa ja maan päällä, vaikka ympärillämme ei siltä näytä. Tässä maailmassa meillä on ahdistusta ja monenlaista tuskaa, mutta Jeesus lupaa: ”Rauhan minä annan teille: minun rauhani – sen minä annan teille. En minä anna teille niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko levoton älköönkä peljätkö.” Joh.14:27.

Toivotan Sinulle Jeesuksen lupaamaa rauhaa adventin ja joulun aikaasi!

Teksti: Terhi Ratalahti

TUULA INKERI NIEMINEN

20.9.1958-31.10.2024

Tuula syntyi Päijälän Saarijärven taloon neljäntenä ja nuorimmaisena lapsena vuonna 1958. Hän kävi Leppäkoskella kansakoulussa ensimmäiset vuodet ja siirtyi sitten kirkonkylän oppikouluun. Maatalouteen liittyvät opinnot Tuula suoritti Aitoon Emäntäkoulussa ja Hämeenkyrön Osarassa.

Muutama työvuosi kertyi Hankkijan palveluksessa mm. Turussa ja Lappeenrannassa. Sukupolven vaihdos Saarijärvellä tapahtui vuonna 1987, jolloin Tuula jatkoi tilan pitämistä miehensä Reijo Monosen kanssa. Karjasta luovuttiin vuonna 2000, jonka jälkeen Tuula kasvatti kasvihuoneissa vihanneksia, kuten tomaattia, kurkkua, munakoisoa ja yrttejä. Tilan tuotteita myytiin tuoreina ja säilykkeinä. Tuula harrasti myös sienestystä ja kuivakukkia. Luottamustehtävässä hän toimi mm. Saarijärven tiehoitokunnan sihteerinä.

Maan perintönä viljelytyö elinkeinona on ollut Tuulan sukupolven viimeinen. Olemassaolon kierrossa tulevatkin sukupolvet vielä tarvitsevat maata, sillä maa ei unohda ihmistä. Tuulan maa on nyt Rauhan maa.

Tuula nukkui pois pitkällisen sairauden murtamana. Häntä jäivät kaipaamaan Reijo ja lapset Sakari, Lauri, Reetta ja Erkki sekä äiti ja sisarukset perheineen.

“Et ole ikiunessa, et ole poissa, olet tuhat tuulta puistikoissa, olet valon välke aallokossa, olet timantti hankien loistossa.”

VENÄJÄN JA VIRON LÄHETYSTYÖSTÄ

Virolaissyntyinen **Liliann Keskinen** kertoi pyhäinpäivänä Päijälän rukoushuoneessa lähetystyöstään Venäjällä Inkerin kirkossa ja Virossa. Hän aloitti 1999 Kansanlähetyksen lähettinä Keski-Venäjällä Mordvassa. Vuodesta 2003 hän oli miehensä **Hannu Keskisen** kanssa lähetystyössä Venäjällä ja Virossa. He palasivat 2019 Pietarin vuosien jälkeen Suomeen.

Liliann jatkaa Inkerin kirkon työtä Suomesta. Hän toimii viestintäosastolla Inkerin Kirkko -lehden toimittajana. Lisäksi hän toimii kesäkuuhun asti Venäjän ja Viron lähetystyöntekijöiden lähiesimiehen sijaisena.

Kansanlähetyksen on tehnyt työtä Venäjällä vuodesta 1967. Sen lähetit tukevat Inkerin kirkon työtä, tekevät seurakuntatyötä, lapsi- ja nuorisotyötä sekä diakoniaa. Toiminta-alueina ovat Pietarin seutu, Karjalan Sodder, Siperian Novosibirsk ja Omsk. Kirkolla on kymmeniä seurakuntia Inkerin lisäksi eri puolilla Venäjää Siperiassa asti.

Nuoruusvuosina Mordvassa oppimaansa ersän kieltä hän käyttää raamatunkäännöskonsulttina. Ersä-mordva on suomensukuinen kieli, jota puhuu äidinkielenään noin puoli miljoonaa ihmistä. Sille käännettiin 2006 Uusi testamentti ja sen jälkeen puolenkymmentä Vanhan testamentin kirjaa.

Teksti: Risto Ojala. Kuva Ulla Lahtinen

TERVETULOA

Päijälän Joulunavaukseen

Lauantaina 30.11 klo 9-13
perinteinen Päijälän Joulutori
myyjineen ja herkkuneen **Pirtillä**.

Klo 18.00 **Rukoushuoneella**
kauneimmat joululaulut sekä kylän
yhteisten jouluvalojen sytyttäminen.

LÄHDE

Kylän yhteinen lähde Mäntymäessä on ollut kovassa käytössä jo vuosikausia. Kyläyhdistys on huolehtinut veden laaduntarkkailusta ja lähteen kunnossapidosta. Juomavesi on kaikille tärkeä elementti. Vettä voivat hakea kaikki, joilla ei omaa kaivoa ole, eikä se maksa mitään.

Kyläyhdistyksen toimintaa voi halutessaan kannattaa maksamalla jäsenmaksun vuosittain tilille: FI51 7604 4217 87

Kylän lähteen vuosihuoltoa suorittamassa Marko Helminen, Matti Åkerlind ja Jouko Ikonen (kameran takana).

JOULUPOSTIA

Postikortti ilahduttaa. Sen kun saa käteensä, sitä voi käänellä, ihailla kuvaa ja käsinkirjoitettu viesti tuntuu kotoisalta. Sähköinen viestikin tuntuu mukavalta, vaan sinne se häipyy pilvipalveluun. Itselläni on piha-aitan hyllyssä iso laatikko täynnä vanhoja kortteja. Edellisiltäkin sukupolvilta perittyjä. Korteista löytyy normaalien tervehdyksien ja toivomusten lisäksi tiedotuksia lyhyessä muodossa, Esim. "tullaan lauantaina, ollaan terveitä-sairaita, perille päästy, surullinenkin tieto: serkku on kuollut" jne. Tärkeitä viestejä, puhelimia kun ei ollut.

Lapsuudesta muistan jotain erikoista. Pikkuserkku matkusteli urheiluporukan mukana ulkomailla. Kortteja tuli maailmalta, maista joita ei osattu edes kartalle asettaa. Olihan se Mäkimaalla ihmeellistä, Tamperekin oli kaukana.

Ajan kuluessa maailma avartui, tuli käytyä vähän kauempanakin. Yksi matkakohde osui Prahaan. Vanha historiallinen kaupunki, nähtävyyksiä täynnä: Kaarlen silta, Prahan vanha linna ja esim. erikoinen Astronominen kello. Tasatunnein 12 apostolia ja luuranko marssii kellotaulusta ulos. Kuolemaa esittävä luuranko soittaa tiukua ja lopuksi kukko kiekuu!

Prahassa on hyvin kätevä ratikkaliikenne. Sillä voi huristella pitkin poikin kaupunkia. Yhden päätepysäkin läheltä löytyi kirpputori. Se oli yhtä mielenkiintoinen paikka kuin paras tavaratalo.

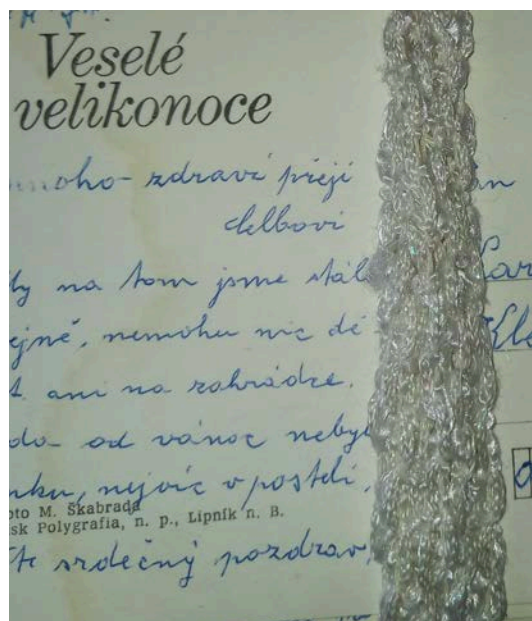
En muista jäikö sieltä mukaan mitään muuta, mutta iso kasa vanhoja postikortteja ja muutama kirje. Vanhimmat 1930-luvulta, tuoreimmat 80-luvulta. Olipa aarre korttien kerääjälle. Kymmeniä kortteja, historian havinaa, kaikki rautaesiripun aikaisia eli Tsekkoslovakiasta. Erikoisia postimerkkejä, ja käytännössä lähes ilmaiseksi. Korttien kuvat kyllä tuttuja. Joulukorteissa kynttilät, pääsiäiskorteissa tipuja ja pupuja. Lomillakin oli käyty, oli maisemakortteja. Yksi vain oli ongelma, kirjoituksista ei ymmärtänyt yhtään mitään. Sitten Tuomaalan vuokramökille tuli tsekkiläisiä vieraita, jotka auttoivat kääntämään kortteja kaurapuuropalkalla.

Samat olivat niissä tervehdykset ja toivotukset kuin meidänkin korteissamme. Kerrottiin terveydentilasta ja toivotettiin pikaista paranemista. Lähetettiin terveisiä. Heillä oli aika tiukka sensuuri, mitään erikoista tietoa ei varmaan kortteihin kirjoitettu. Yhdessä kortissa mainitaan isoisä, joka muistelee sota-aikaa, ei ole käynyt ulkona koko talvena ja on kiukkuinen!! Yksi äiti oli saanut kiitoskortin kansainvälisenä naistenpäivänä paikalliselta kansalliskomitealta, allekirjoitus pormestarin. Korttien kirjoitukset ovat yleensä sydämellisiä, ikäviä, toiveikkaita ja niin inhimillisiä, aivan kuin meidänkin kortit täällä Suomessa. Todennäköisesti kaikkialla maailmassa. Se ikävä ja paha, esim. sota-aika on luettava historiankirjoista. Ilo ja toiveikkaus postikorteista.

Puharilan kansakoulussa, niin kuin varmaan muissakin kouluissa lähetettiin koulukavereille joulukortteja. Toiveikkaasti ja varmistellen niihin kirjoitettiin: Hyvää Joulua, kai vastaat kortilla?

Eli hyvää Joulua Kaikille!! Joulukortti ilahduttaa meitä jokaista.

Teksti ja kuvat: Pirkko Lehto-Järvinen

PÄIJÄLÄN PIRTTI

Osallistu talkoisiin, opi entisöimään

Päijälän Pirtti on toiminut jo 80 vuotta kylän yhteisten toimintojen ja tapahtumien keskuksena. Näin vanhan rakennuksen pysyminen käyttökunnossa vaatii jatkuvaa kunnostustoimintaa ja nyt ovat vuorossa ulkoikkunat, joiden kunnostus on välttämätöntä, jotta saamme ne säilymään vielä vähintään seuraavat sata vuotta.

Kyläyhdistys on hakenut Kotiseutuliitolta korjausavustusta ikkunaremonttiin ensi kesälle. Avustus mahdollistaisi remontin, ja avustuksen ehdot edellyttävät perinteisten kunnostustapojen ja materiaalien käyttöä entisöinnissä. Omakustannus avustuksen kokonaissummasta on 20%, joka voidaan kattaa osittain tai kokonaan talkootyöllä.

Talkoolaisia tarvitaan töihin, mitkä eivät vaadi restauroinnin ammattitaitoa, kuten ikkunoiden vuorilistojen ja karmien puhdistukseen ja maalaukseen. Ikkunoiden irrotus, siirto ja paikalleen asennus vaatii myös talkoovoimia.

Pokien kunnostus alkaa la-su 17.-18.5.2025. Ikkunoita kunnostaa perinteisen ikkunakunnostuksen kokenut ammattilainen, rakennusrestaurioija AMK Anne Helander, jonka sukujuuret ovat sopivasti Päijälässä. Annen työtä seuraamalla talkoolaiset saavat esimerkkiä perinteisen ikkunakunnostuksen menettelyistä ja voivat itse kokeilla eri työvaiheita. Siitä eteenpäin jatketaan omin voimin, mikäli kiinnostuneita ja riittävät taidot omaavia talkoolaisia löytyy. Ammattityötä pokien ja lasien kanssa jatkaa kylän oma puuseppä Janne Ruokola.

Jos olet yhtään kiinnostunut osallistumisesta talkoisiin, ilmoittele Anna Marialle puh. 0503790203 annamaria.karjalainen@elisanet.fi tai Leenalle puh. 0408326131 leenaobragge@gmail.com . Myös whatsappit toimii.

Ikkunat ovat ulkopuolelta siistimisen tarpeessa.

Sisäikkunat pestiin ja tiivistettiin syyskuussa. Talkoissa mukana olivat Ulla Välimäki, Seija Tietäväinen. Kuvat otti Leena Bragge

TALVEN TAPAHTUMIA PÄIJÄLÄSSÄ 2024-25

La 30.11 Joulun avaus Päijälässä

- Klo 9-13 Joulutori Pirtillä
- Klo 18 Kauneimmat joululaulut ja kylän jouluvalojen sytytys Rukoushuoneella

To 12.12. klo 18 Ensimmäisen joulun tapahtumista kertova elokuva Rukoushuoneella:

- Matkalla Beethemiin, ohjaus Catherine Hardwicke , kesto 1h 43 min

To 26.12. klo 13 Tapaninpäivän joulukirkko Päijälän rukoushuoneella

Pop-up -tyyppinen kirjastopalvelu on toistaiseksi tauolla (ilmoitus pääkirjaston sivulla)

To 9.1. klo 18 Kevään ensimmäinen raamattupiiri rukoushuoneella (aina parillisten viikkojen torstaisin)

To 16.1. klo 13 Päivätuokio Hartikaisilla, Pitkänvedentie 350

Pe 17.1. klo 13 Kirjapiiri Pirtillä: Kiba Lumberg, Musta Perhonen

To 13.2. klo 13 Päivätuokio Heikki Savolaisella ja Aulikki Niemi-Savolaisella, Hahmajärventie 392

Pe 14.2. klo 13 Kirjapiiri Pirtillä: Katja Kallio, Säkenöivät hetket

Su 2.3. klo 11-14 Laskiaistapahtuma Päijälän Pirtillä: hernekeitto, laskiaispullat, hiihtokisat

Pe 14.3. klo 13 Kirjapiiri Pirtillä: Merja Mäki, Itki toisenkin

To 27.3. klo 13 Päivätuokio Anna Maria Karjalaisella Kohisevalla, Päijäläntie 93

To 10.4. klo 13 Päivätuokio Hannu ja Ulla Lahtisella, Tuomaalantie 60

Pe 11.4. klo 13 Kirjapiiri Pirtillä: Miina Supinen, Kultainen peura

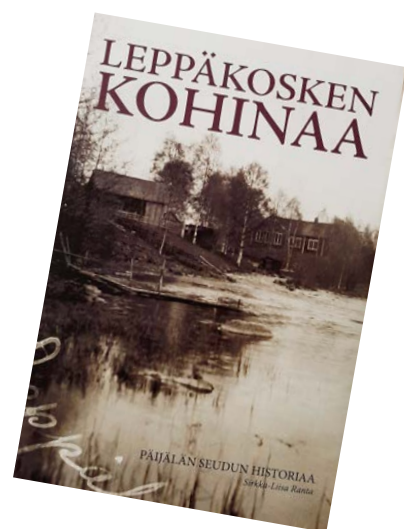
LEPPÄKOSKEN KOHINAA

Päijälän kyläkirja on nyt loppuunmyyty. Sitä kysytään edelleen. Tarkoitus on saada siitä vielä uutta painosta ja siitä keskusteltiin Aleksis Kiven päivänä 10.10. Pirtillä.

Kokoonnuttiin pienellä joukolla kulttuuripäivän merkeissä pääaiheena kyläkirjan uusiminen. Kirja ilmestyi aikanaan v. 2009 kahdensadan kappaleen painoksena. Siitä on aikaa 15 vuotta. Kirjan teki Sirkka-Liisa Ranta ja olemme jo häneenkin ottaneet yhteyttä uutta painosta ajatellen. Koska aikaa kirjan ilmestymisestä on niinkin kauan ja systeemit muuttuneet kirjan painatuksessakin, niin ei vielä ole tietoa uuden painoksen aikataulusta.

Kirjaan koottiin aineistoa historiapiirissä kuuden vuoden ajan. Muisti-tietoon perustuvia tarinoita on paljon. Niihin on virheitä ja puutteitakin ilmaantunut varsinkin henkilötietoihin. Niitä otettiin esille uutta painosta ajatellen, mutta ei vielä päätetty mitään muutoksista uuteen painokseen.

Jos joku kirjan lukijoista on löytänyt virheitä tai puutteita tekstiin tai kuviin liittyen, voisi niistä ilmoittaa: Ainolle (040-5359041), Ullalle (050-3245532) tai Leenalle (040-8326131, leenaobragge@gmail.com).

PÄIJÄLÄ- KALENTERIT 2025

Taas on saatavilla Päijälän alueen luontokuvista ja tapahtumista tehty A3-seinäkalenteri 2025.

Kalenterissa on merkitty viralliset ja vakiintuneet liputuspäivät sekä hieman tilaa omille muistiinpanoille. Katso lisäinfoa Päijälä Facebook!

**Hinta kalenterille on 15€/kpl tai
yli 5 kpl kertatilaukselle 12€/kpl.**

Kalenteri on noudettavissa sopimuksen mukaan Päijälässä. Kalenterin voi myös tilata postitettuna suoraan kotiin (postituskulu 6 €). Valmistusmäärä on rajattu, mutta niitä on saatavilla ainakin Päijälän joulutorilla.

Kiinnostuneille yhteystiedot kalenterin tekijään vesa.mantymaki@gmail.com tai 040 963 9570.